

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201617
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4219201617.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. M., I. XXX/XX, o zaplatenie 15.579,14 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19.11.2019 č. k. 13Csp/70/2019-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, v napadnutej časti týkajúcej sa povolenia žalovanej zaplatiť istinu v splátkach, v zamietajúcej časti a v časti trov konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 13.024,37 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 13.024,37 eura od 14.02.2018 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 300 eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalobu v časti istiny prevyšujúcej sumu 13.024,37 eura ako aj v časti úroku vo výške 1.556,09 eura, v časti 10,49% úroku zročne od 14.02.2018 a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 52% náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. dňa 25.09.2015 uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej jej poskytla spotrebný úver vo výške 17.000 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach po 244,94 eura, splatnými k 20. dňu príslušného mesiaca pri úrokovej sadzbe 10,49% ročne s RPMN vo výške 11,01%, pri priemernej hodnote RPMN 11,01%, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2015 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.09.2024. Celkové náklady spojené s úverom boli 26.453,52 eura a výška odplaty bola 10,49% zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok. Prípisom zo dňa 13.02.2018 spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. žalovanej oznámila vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ku dňu 13.02.2018, pričom ju súčasne vyzvala na úhradu pohľadávky vyčíslenej vo výške 17.188 eura. Podľa platobnej histórie úveru žalovaná uhradila sumu vo výške 3.975,63 eur. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1, § 2, § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., ako aj § 52 a nasl. OZ a § 497 a nasl. OZ. V danom prípade v písomnom vyhotovení úverovej zmluvy absentuje podstatný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/, zák. č. 129/2010 Z. z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť čerpaného úveru. Pokiaľ podľa zmluvy bola celková výška úveru 17.000 eur a celkové náklady dlžníka boli vo výške 26.453,52 eura, tak celková čiastka by s poukazom na § 2 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z. mala predstavovať sumu vo výške 43.453,52 eura, ktorej však nezodpovedá výška a počet splátok dohodnutých v zmluve, keď 108 splátok po 244,94 eura predstavuje sumu len vo výške 26.453,52 eura. V zmluve tiež nie je uvedená ďalšia podstatná náležitosť úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorou je priemerná

hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Keďže zmluva bola uzatvorená 25.09.2015, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver RPMN vo výške 10,07%, pričom v zmluve je RPMN označená údajom 11,01%, preto pokiaľ veriteľ neuviedol priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpisu zmluvy v súlade s § 9 ods. 2 písm. z/ zák. č. 129/2010, absencia tejto náležitosti úverovej zmluvy má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť čerpaného úveru. Keďže žalovaná uhradila 3.975,63 eura, tak jej dlh predstavuje sumu 13.024,37 eura, preto v tejto časti žalobe vyhovel a v časti istiny prevyšujúcej uvedenú sumu, ako aj v časti vyčísleného úroku, ako aj v časti 10,49% úroku ročne od 14.02.2018 do zaplataenia žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., preto súd priznal žalobcovi úrok vo výške 5% z omeškania od 14.02.2018 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 52% náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovené. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zamietajúcej časti, v časti ktorou súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach a v časti trov konania, pričom dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Čo sa týka náležitosti zmluvy a to celkové náklady spojené s úverom sú uvedené v článku 2 o spotrebiteľskom úvere a to konkrétne v sume 26.453,52 eura. Celková čiastka, ktorú mal teda spotrebiteľ zaplatiť predstavovala uvedenú sumu a nie 43.453,52 eura, ako to uviedol súd prvej inštancie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd dospel k nesprávnemu matematickému výpočtu celkových nákladov spojených úverov, keď do sumy 43.453,52 eura započítal 17.000 eur ako istinu a túto sčítal so sumou 26.453,52 eura, teda opätovne zistenou aj s úrokom, pretože suma 26.453,52 eura pozostávala zo splátky 244,94 eura (istina + úrok x 108 (počet splátok)). Z uvedeného je zrejmé, že zmluva obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Čo sa týka údaju o priemernej RPMN, tento je v zmluve uvedený vo výške 11,01%, je správny a súd priložil i súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2015, z ktorého je zrejmé, že RPMN mala byť 11,01%. Úverová zmluva bola uzatvorená dňa 25.09.2015 a splatnosť úveru bola dohodnutá na 9 rokov a vzhľadom k vyššie uvedenému nie je možné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. Čo sa týka umožnenia zaplatiť istinu v splátkach uviedol, že zákon podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení predložených zodpovedajúcimi dôkazmi v rámci obrany žalovaného. Rozhodnutie musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výšok 300 eur mesačne súd zapríčinil, že žalovaný bude istinu splácať viac ako 3,6 roka. Na základe porušenia úverovej zmluvy bol tak žalovaný zo strany súdu „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť opätovného splácania úveru, pričom súd de facto úplne poprel nielen účinky predčasného zosplatenia úveru, ale aj účelu celého súdneho konania. Výška priznanej splátky je neadekvátna k výške žalovanej pohľadávky. Čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu mal za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 116/2012 ako aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach práv v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd zhodne konštatuje so súdom prvej inštancie, že preskúmaný právny vzťah je potrebné vyhodnotiť ako vzťah spotrebiteľský, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná a ani nebola namietaná žiadnou zo strán sporu. Súd prvej inštancie konštatoval, že spoločnosť Sberbank Slovensko, a.s. dňa 25.09.2015 uzatvorila so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 17.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 108 mesačnými splátkami po 244,94 eura splatnými k 20. dňu príslušného mesiaca pri úrokovej sadzbe 10,49% ročne s RPMN vo výške 11,01%, pri priemernej hodnote RPMN 11,01%. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.09.2024. Zároveň konštatoval, že prípisom zo dňa 13.02.2018 spoločnosť Sberbank Slovensko žalovanej oznámila vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ku dňu 13.02.2018. Tento záver odvolací súd o predčasne splatnosti úveru považuje za predčasný a nevyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania. Na č. I. 37 spisu sa nachádza upomienka, ktorá bola vyhotovená dňa 08.02.2017 a kde veriteľ oznamoval žalovanej, že celková omeškaná suma pohľadávky k uvedenému dňu predstavuje 495,16 eura a žiadal ju, aby sumu uhradila najneskôr do 15 dní od vystavenia upomienky. Ďalej na č. I. 38 sa nachádza vyhlásenia predčasnej mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.02.2018, v ktorej je uvedené, že v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa vyhlasuje predčasná splatnosť úveru a žiadal zaplatiť pohľadávku s príslušenstvom, ktorá ku dňu 13.02.2018 predstavovala sumu vo výške 17.188,08 eura. Doposiaľ z vykonaného konania však zo strany žalobcu nebolo preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol prísť k zosplatneniu úveru. Otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať v kontexte ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku predtým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. V spise však absentuje listinný doklad o tom, že by sa veriteľ vôbec pokúšal doručovať tento prejav žalovanej, pretože v spise sa nenachádzajú doručky od prevzatia uvedených výziev a vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru od žalovanej. Preto konštatácia súdu prvej inštancie, že došlo k zosplatneniu úveru je predčasná. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP, keď súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Preto bude potrebné v ďalšom konaní, aby súd prvej inštancie zabezpečil listinný dôkaz preukazujúci, že výzva ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru boli žalovanej doručené a to do vlastných rúk. Ak doposiaľ nebola účinne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, mohol sa žalobca domáhať len zaplatenia nesplatených splátok.

6. Vo vyhovujúcej časti však rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním nebol napadnutý zo strany žalovanej a preto v dôsledku absencie odvolania rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť okrem časti, ktorú napadol odvolaním žalobca a to v povinnosti umožnenia žalovanej istinu spolu s príslušenstvom splácať v mesačných splátkach po 300 eur.

7. Aj keď odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, keďže doposiaľ nebolo preukázané, či došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, nedá mu uviesť, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval v bode 7. svojho rozhodnutia, že v zmluve absentuje podstatný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) je tento jeho názor nesprávny, keď zrejme zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochopeniu o určení celkových nákladov spojených s úverom. V zmluve sa jednoznačne konštatuje, že celkové náklady spojené s úverom sú 26.453,52 eura, v ktorej tejto sume je už započítaná aj istina 17.000 eur a nie tak, ako uvádzal súd prvej inštancie, že k sume 17.000 eur ešte pripočítal sumu 26.453,52 eura. Z uvedených dôvodov nemohol preto konštatovať, že v zmluve nie sú uvedené celkové náklady spojené s úverom. I v ďalšej časti, čo sa týka určenia priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola v zmluve určená na 11,01%, je námietka žalobcu opodstatnená, pretože podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk na druhý štvrtrok 2015 (stav ku dňu 30.06.2015) bola pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov, vrátane stanovená RPMN v hodnote 11,01%.

8. Rozsah preskúmaného práva a aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 379 a § 380 CSP) rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci smerujúceho proti časti týkajúcej sa plnenia v splátkach a preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu v tejto časti odvolací súd dospel k

záveru, že predmetné rozhodnutie v napadnutej časti zasahuje do procesných práv žalobcu a je vydané predčasne.

9. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11. Citované ustanovenia zákona vychádzajú zo zásady, že lehotu na plnenie súd určuje tromi dňami od právoplatnosti rozsudku. Zákon však počítá aj s možnosťou, aby súd určil plnenie v splátkach. Žalobca rozporoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď výšku mesačnej splátky považoval za veľmi nízku a istinu by tak žalovaná splácala dlhú dobu. Súdna judikatúra zdôrazňuje, že súd pripúšťajúci možnosť zaplatenia dlhu v splátkach musí presvedčivo zdôvodniť záver (vzhľadom k povahe prejednávanej veci priznanému nároku i osobným pomerom účastníkov) určiť splnenie dlhu v splátkach. S uvedeným účelom súd prvej inštancie vypočul žalovanú na pojednaniach, pričom jej tvrdenia si žiadnym spôsobom nezdokladoval a vychádzal len z jej tvrdenia. Odvolací súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Bude preto opätovne povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o plnení v splátkach tvrdenia žalovanej v konaní preukázať, pretože doposiaľ nebol riadne zistený v tomto smere skutkový stav. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacím súdom (§ 391 ods. 2 CSP). Keďže odvolací súd v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o povinnosti zaplatiť žalovanú istinu v splátkach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zrušil taktiež rozhodnutie v časti o trovách konania, pričom v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách pôvodného konania ako aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).